

Rozważania: poniedziałek 19 tygodnia okresu zwykłego

Rozważanie na poniedziałek 19 tygodnia okresu zwykłego.

Omawiane tematy to:

apostołowie nie rozumieją Jezusa; smutek przesłania radość życia; prostota pozwala zjednoczyć się z Bogiem.

- Apostołowie nie rozumieją Jezusa;
- Smutek przesłania radość życia;
- Prostota pozwala zjednoczyć się z Bogiem.

CZASEM trudno jest zrozumieć Jezusa. W Ewangelii widzimy, że apostołowie nie zawsze pojmują znaczenie Jego słów i czynów. Na przykład, niedługo po rozmnożeniu chleba, gdy Pan wspomina o kwasie faryzeuszy, zauważa, że brakuje im właściwego spojrzenia: „Ludzie małej wiary czemu zastanawiacie się nad tym, że nie wzięliście chleba? Czy jeszcze nie rozumiecie?” (Mt 16,8-9). Przy innej okazji to św. Piotr nie rozumie zapowiedzi męki Jezusa. Nauczyciel karci go: „Jesteś Mi zawadą, bo myślisz nie na sposób Boży, lecz na ludzki” (Mt 16, 23).

To normalne, że na naszej drodze do Boga spotykamy się z różnymi odcieniami wiary, momentami zwątpienia, w których nie dostrzegamy sensu tego, co nas spotyka. Pan nie oszczędza nam tych chwil ciemności. Apostołowie i wielu

świętych na przestrzeni wieków również przechodzili przez takie próby. Jednocześnie, podobnie jak oni, możemy nabyć pewności, że za chmurami świeci słońce. Może naszą pierwszą reakcją – tak jak u św. Piotra – będzie chęć ucieczki od tej trudnej sytuacji za wszelką cenę. Jezus natomiast zaprasza nas, byśmy odkryli dobro, które kryje się w tych trudnościach. Tak jak Jego śmierć na krzyżu przyniosła nam życie, tak i przeciwności mogą skrywać w sobie coś o ogromnej wartości.

Czasami – jak mówi św. Josemaría – największym bogactwem, jakie możemy wynieść z takich sytuacji, jest potrzeba, by jeszcze mocniej zaufać Bożej opatrności: „Ale ta niepewność jest jeszcze jednym objawem troski Boga miłującego, bo sprawia, że muszę trwać jak dziecko w objęciach Ojca, walcząc codziennie choć trochę, by nie oddalić się od Niego. Tak więc jestem pewien, że

Bóg nie wypuści mnie ze swojej ręki”^[1]. W tym czasie modlitwy możemy prosić Pana, aby pomógł nam odkrywać sens wydarzeń, które spotykają nas każdego dnia, i byśmy nie tracili radości, gdy ich nie rozumiemy – bo wiemy, że On w każdej chwili patrzy na nas, towarzyszy nam, błogosławi i troszczy się o nas.

.....

PO licznych dowodach braku zrozumienia ze strony uczniów, Jezus ponownie im zapowiada: „Syn Człowieczy będzie wydany w ręce ludzi. Oni zabiją Go, ale trzeciego dnia zmartwychwstanie” (Mt 17,22). Mogłoby się wydawać, że na tym etapie uczniowie zdążyli już jakoś oswoić się z niezwykłymi zapowiedziami swojego Nauczyciela. Jednak Ewangelia pokazuje, że wciąż bardzo daleko im do posiadania

właściwego, nadprzyrodzonego spojrzenia, które pozwoliłoby im zrozumieć Jego słowa: wobec tej zapowiedzi „bardzo się zasmucili” (Mt 17,23).

Apostołowie pozwalają, by ich spojrzenie zostało przesłonięte przez smutek. To uczucie nie pozwala im jasno dostrzec, że Pan daje im klucz do radości – tej, której nie dopuszczają do swoich serc: że Jego męka ma sens, ponieważ zmartwychwstanie i wyzwoli ich z grzechu. Smutek uniemożliwia im radowanie się dobrą nowiną o zbawieniu. Dlatego niektórzy „Ojcowie Pustyni opisywali go jako robaka serca, który niszczy i pustoszy tego, kto udzielił mu gościny”^[2]: sprawia, że cała uwaga kieruje się ku temu, co nie spełnia naszych oczekiwań, i utrudnia nam cieszenie się rzeczywistością, która nas otacza.

Również w naszym codziennym życiu Pan nieustannie zwiastuje nam, podobnie jak apostołom, obietnice i pragnienia, chwile męki i zmartwychwstania. Czyni to podczas naszych codziennych obowiązków, poprzez relacje, które budują nasze życie. Każde wydarzenie, każda osoba jest w pewnym sensie przesłaniem od Boga. Jeśli przyjmujemy je z radością zmartwychwstania, będziemy w stanie dostrzec sens także tych bolesnych doświadczeń. „Niezależnie od tego, jak bardzo życie mogłoby być pełne sprzeczności, zmarnowanych pragnień, niezrealizowanych marzeń, utraconych przyjaźni, dzięki zmartwychwstaniu Jezusa możemy wierzyć, że wszystko zostanie zbawione. Jezus zmartwychwstał nie tylko dla siebie, ale także dla nas, aby odkupić całe szczęście, które pozostało niespełnione w naszym życiu. Wiara odpędza strach, a

zmartwychwstanie Chrystusa usuwa smutek, jak kamień z grobu”^[3].

OBSERWOWANIE prób apostołów może być dla nas źródłem wielkiej pociechy. Oni również popełniali błędy, mieli wątpliwości, przeżywali smutki... ale nigdy nie brakowało im prostoty. Mówili otwarcie o swoich niejasnościach. W obliczu nieudanego uzdrowienia epileptyka pytają bezpośrednio Jezusa: „Dlaczego my nie mogliśmy go wypędzić?” (Mt 17,19). W innym momencie chcą poznać znaczenie sposobu nauczania Pana: „Dlaczego w przypowieściach mówisz do nich?” (Mt 13, 10). Nie ukrywają też swoich uczuć: okazują radość, gdy przebywają na Górze Tabor - „Panie, dobrze, że tu jesteśmy” (Mt 17, 4) - i smutek, gdy słyszą drugą zapowiedź Męki (por. Mt 17, 23). Św. Josemaría

zwracał uwagę właśnie na tę ich cechę: „Posłuchaj: apostołowie, przy wszystkich swoich oczywistych i niezaprzeczalnych wadach, byli szczerzy, prości... przejrzyści. Również ty masz oczywiste, niezaprzeczalne wady. – Oby ci nie zabrakło prostoty”^[4].

Ta cnota pomaga nam powierzyć się w ręce Boga, zakotwiczyć w Jego bezpieczeństwie, a nie w naszym własnym. Każdy dzień przynosi nam wiele okazji, by wcielać w życie tę apostolską postawę: zwracać się do Boga jak dzieci, bez potrzeby wspaniałych przemówień; kochać ludzi takimi, jakimi ich stworzył Bóg, bez chęci dopasowywania ich do naszych wyobrażeń; żyć chwilą obecną, a nie fantazjami; z ufnością opowiadać Jezusowi o naszych wątpliwościach... To właśnie prostota przyciągnęła spojrzenie Boga ku Maryi. Ona, „w swojej małości pierwsza zdobywa niebo. Sekret Jej

sukcesu tkwi właśnie w tym, że uznaje się za małą, uznaje się za potrzebującą. U Boga tylko ten, kto uznaje siebie za nicość, jest w stanie zyskać wszystko. Tylko ten, kto się wyzbywa siebie, zostaje napełniony przez Niego. I Maryja jest „łaski pełna” (Łk 1, 28) właśnie ze względu na swoją pokorę”^[5]. —

^[1] — Św. Josemaría, *Droga Krzyżowa*, XIV Stacja.

^[2] — Franciszek, *Audiencja*, 7-II-2024.

^[3] — Tamże.

^[4] — Św. Josemaría, *Droga*, 932.

^[5] — Franciszek, *Anioł Pański*, 15-VIII-2021.

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://opusdei.org/pl-
pl/meditation/rozwazania-
poniedzialek-19-tygodnia-okresu-
zwyklego/](https://opusdei.org/pl-pl/meditation/rozwazania-poniedzialek-19-tygodnia-okresu-zwyklego/) (15-03-2026)